

Synspunkt, som jeg anlagde for Aaret 1926—27, med Hensyn til, hvorledes Skatterne vilde gaa ind, viser det sig, at Ejendomsskatterne er gaaet noget ned, idet de var budgetteret til 11,5 Mill. Kr., men kun vil give 10,9 Mill. Kr., hvilket vel har sin Aarsag i, at en ny Vurdering har fundet Sted. Det er altsaa 600 000 Kr. mindre end budgetteret. Medens Indkomst- og Formueskatten var budgetteret til 105 Mill. Kr., altsaa rundt regnet et Par og tyve Millioner mindre end Aaret tilforn, er den nu nedsat med 9,4 Mill. Kr., og ærede Medlemmer vil erindre fra et Ændringsforslag, vi nylig har haft til Behandling, at Provenuet nu er anslaaet til 95,6 Mill. Kr.

Omsætningskatterne er omtrent de samme, medens Told- og Forbrugsskatter er gaaet op fra 191,5 Mill. Kr. til 199,1 Mill. Kr. Som ærede Medlemmer vil erindre, er Forholdet jo imidlertid meget forskelligt med Hensyn til de forskellige Told- og Forbrugsskatter, idet Indførselstolden alene gav 12 Mill. Kr. og Vinskatten, den nye Skat, gav 1,7 Mill. Kr., medens alle de øvrige Forbrugsskatter har givet mindre. Det er altsaa det samme Forhold som i Fjor, at det ganske særligt er Toldskatterne, der har forøget Skatteindtægten. Men efter at de 9,1 Mill. Kr. — for at regne med runde Tal — er blevet overført fra Formueparagraffen til Driftsparagraffen, bliver det samlede Skatteprovenu 348 293 265 Kr. mod de 341,9 Mill. Kr., der var budgetteret.

Ser vi paa Statsvirksomhederne og ganske særligt paa Statsbanerne — det er dem, jeg stadig tænker paa, idet det er det største indtægtgivende Aktiv, vi har —, viser det sig, at Indtægten for Statsbanerne paa Personbefordring og Gods- og Kreaturbefordring, der var budgetteret til 128,5 Mill. Kr., er gaaet ned, idet man nu kun regner med, at der vil indkomme 110,2 Mill. Kr. Man vil erindre fra Ændringsforslagene, at man regner, at ca. 10 Mill. Kr. heraf er foraarsaget ved Takstnedsættelserne. Men Indtægtsbeløbet ligger altsaa nu betydeligt under det Beløb, man havde budgetteret. Spørger man saa: Var det da forsvarligt, at Taksterne blev nedsat, vil jeg sige: Ja, det forekommer det mig at være. Thi Forholdet er jo det, at for 1927—28 er der en Udgift af 20,9 Mill. Kr., som Statsbanerne skal bære i Rente, og en Afskrivning paa 10 Mill. Kr., altsaa i alt 30 Mill. Kr. i Forrentning og Afskrivning. Ser man nu paa, hvordan det vilde se ud efter den gamle Opgørelse, vilde der i Virkeligheden kun have været en Afskrivning paa 5 Mill. Kr. — endda knapt 5 Mill. Kr. —, saaledes at man

kan trække 25, ja, lige ved 26 Mill. Kr. fra, som Statsbanerne nu bærer i forøgede Udgifter. Saa vidt jeg kan gøre det op, vil Underskuddet paa Statsbanerne blive mellem 25 og 26 Mill. Kr.

Man vil altsaa se, at hvis man tager Forrentningen og den Merafskrivning bort, som den nye Regnskabsform har medført, vilde der være Balance, godt og vel endda, saa jeg synes ikke, at Billedet, som det nu viser sig, ser saa mørkt ud.

Dette er kun den rent finansielle Oversigt, altsaa den talmæssige Oversigt, over Finansloven. Ser man saa paa Resultatet af Vinterens Arbejde, vil jeg til Grund for de Betragtninger, jeg agter at fremsætte, lægge de Udtalelser, som Finansministeren fremsatte her i Tinget den 16. Juni, den Opgørelse, han da fremkom med, over, hvor meget Besparelserne vilde være blevet, hvis Lovene var blevet gennemført, som de var foreslaaet, og hvad Besparelserne var blevet til nu, efter at Lovforslagene var vedtaget her i Rigsdagen.

Finansministeren gjorde da opmærksom paa, at som Lovforslagene var forelagt her i Tinget, vilde de have betydet en Besparelse paa 50,8 Mill. Kr. — det er muligt, at det Tal er lidt højt ansat —, og heraf skulde de 29 Mill. Kr. falde i 1927—28. Men Resultatet er efter Behandlingen her i Tinget blevet, at Besparelserne i et normalt Aar udgør 40,3 Millioner, hvoraf 21 Millioner vil falde paa 1927—28, altsaa rundt regnet en halv Snes Millioner Kroner mindre. Det er muligt, at det rigtige Tal knap vilde være blevet saa stort; jeg er tilbøjelig til at mene, at nogle af Lovforslagene maaske var beregnet noget stramt. Dertil kommer den Besparelse, der har fundet Sted paa de forskellige Konti paa Finansloven. For Kommunerne vilde de Besparelser, der skulde være fremkommet efter Lovforslagene, som de saa ud ved Forelæggelsen, have været 11 Mill. Kr. i et normalt Aar, og den Lettelse, private kunde faa med Hensyn til de forskellige Bidrag til Ulykkesforsikringsfond, Invalidforsikringsfond og Arbejdsløshed, skulde have udgjort 7,5 Mill. Kr., saa den samlede Besparelse for Kommuner og private skulde være 18,5 Mill. Kr. Men Resultatet efter de vedtagne Ændringer er blevet, at der for Kommunerne vil være en Besparelse af 8,8 Mill. Kr. og for private 4,3 Mill. Kr., altsaa tilsammen 13 Mill. Kr.

Nu kunde man naturligvis spørge, hvilken Virkning dette vil have for vort Erhvervsliv, og hvad drejer det sig i al Almindelighed om? og saa kan man sammenfatte det i et Tal og sige, at det i Virkelig-